

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 2 lutego 2033 r.

DIH-3.707.156.2022.JS

DECYZJA DIH-3.6.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PU.KPC.24.2022 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (nr akt kontroli PU.8361.408.2022), na mocy której, przedsiębiorcy Dar Zdrowia Duo sp. z o.o. z siedzibą w Pabianicach wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178 z późn. zm.) w związku z niedopełnieniem obowiązków wynikających z art. 4 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 21, 22 i 25 lipca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Łódzki WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), przeprowadzili kontrolę w aptecce zlokalizowanej [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], należącej do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], zwanego dalej: „stroną” bądź „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), dalej jako „Prawo przedsiębiorców”, 30 sierpnia 2022 r. skierowano do ww. przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących cen. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie 7 lipca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby czynnej w lokalu - pracownika apteki.

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH objęli sprawdzeniem łącznie 80 rodzajów artykułów higienicznych i kosmetyków (m.in.: kremy, odżywki, płyny do płukania jamy ustnej, pasty do zębów), wnosząc zastrzeżenia do 9 partii towarów, z uwagi na niewydroczenie (w jakiegokolwiek formie) informacji o cenie i cenie jednostkowej.

Powyższe ustalenia dały podstawę do stwierdzenia naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia kontroli oraz wykaz towarów, do których wniesiono zastrzeżenia, udokumentowano w aktach sprawy, w szczególności w protokole kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.408.2022) oraz załączniku 1 do protokołu kontroli.

W oparciu o zebrany materiał, pismem z 21 września 2022 r. (nr PU.8361.408.2022.AW), Łódzki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach oraz w § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), dalej jako „Kpa”, strona została pouczone o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu w akta sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Łódzki WIIH decyzją PU.KPC.24.2022 z 31 października 2022 r. (nr PU.8361.408.2022) nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na uchybienie obowiązkowi określonym w art. 4 ww. ustawy oraz § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Ww. decyzję doręczono przedsiębiorcy 3 listopada 2022 r.

Dnia 5 grudnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Łódzkiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym strona wniosła na podstawie art. 138 § 1 Kpa o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Ponadto, na podstawie art. 78 § 1 Kpa wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści uzasadnienia, w celu wykazania wymienionych tam okoliczności, jako mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77 Kpa, polegające na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego w sprawie i w konsekwencji niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, że w aptece nie znajdował się cennik zawierający listę sprzedawanych produktów, podczas gdy cennik był;
- prawa materialnego, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. § 8 ust. 1 i 2 w zw. § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że strona nie uwidoczniała w sposób jednoznaczny cen i cen jednostkowych;

- art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, że strona nie dopełniła obowiązku o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

W uzasadnieniu odwołania strona wskazała, że w protokole brak jest informacji o obecności w dniu 25 lipca 2022 r. kierowniczkii apteki, która wyjaśniła kontrolującemu, że w aptece dostępny jest cennik zawierający ceny wszystkich produktów przeznaczonych do sprzedaży i że cennik znajduje się u farmaceuty, który w razie potrzeby każdorazowo jest udostępniany klientom. Ponadto strona stwierdziła, że kontrolujący dostali nawet przedmiotowy cennik do wglądu i odnieśli się do jego treści i formy udostępnienia, z niewyjaśnionych przyczyn pominieli w protokole te kluczowe dla sprawy okoliczności.

Pismem z 12 grudnia 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz weryfikuje, czy dana decyzja była prawidłowa.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wskazuje, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, pojęcie ceny jednostkowej towaru (bądź usługi) oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast, w myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni;
- 4) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen stanowi, że w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast, w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli organ pierwszej instancji stwierdził: brak cen i cen jednostkowych przy 9 rodzajach towarów, co stanowiło naruszenie art. 4 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonym naruszeniem, Łódzki WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił wskazanych wyżej obowiązków.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.408.2022) oraz ustaleń w nim

zawartych, a także Notatki służbowej z 26 lipca 2022 r. podpisanej przez obu inspektorów przeprowadzających kontrolę w aptece organ drugiej instancji nie ma wątpliwości odnośnie do naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania. Łódzki WIIH słusznie bowiem uznał, że w niniejszym przypadku brak informacji o cenach i cenach jednostkowych naruszało art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

W odwołaniu strona zarzuciła organowi pierwszej instancji naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77 Kpa, polegające na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego w sprawie i w konsekwencji niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, że w aptece nie znajdował się cennik zawierający listę sprzedawanych produktów, podczas gdy cennik był. W uzasadnieniu odwołania strona wskazała, że w protokole brak jest informacji o obecności w dniu 25 lipca 2022 r. kierowniczkii apteki, która wyjaśniła kontrolującemu, że w aptece dostępny jest cennik zawierający ceny wszystkich produktów przeznaczonych do sprzedaży i że cennik znajduje się u farmaceuty, który w razie potrzeby każdorazowo jest udostępniany klientom. Ponadto strona stwierdziła, że kontrolujący dostali nawet przedmiotowy cennik do wglądu i odnieśli się do jego treści i formy udostępnienia, z niewyjaśnionych przyczyn pominieli w protokole te kluczowe dla sprawy okoliczności.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes UOKiK zauważa, że art. 7 i art. 77 Kpa określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że przed wydaniem decyzji organ jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym.

Z zasady ogólnej prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w treści art. 77 Kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656).

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. (I SA/Kr 747/15) w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 Kpa, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Łódzki WIIH oparł się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego i postępował w zgodzie ze

wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, przeprowadzonego ściśle według wymagań Kpa. Organ drugiej instancji odnotowuje w szczególności, że kontrola została przeprowadzona w sposób zgodny z obowiązującym prawem tj. poprzedzono ją zawiadomieniem z 5 lipca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego prawidłowość przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych do sprzedaży produktów. Zawiadomienie zostało odebrane przez stronę 7 lipca 2022 r. Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH kontrolę rozpoczęli w obecności osoby czynnej w lokalu tj. pracownika apteki, w dniu 21 lipca 2022 r. Sprawdzeniem objęto łącznie 80 rodzajów artykułów higienicznych i kosmetyków (m.in.: kremy, odżywki, płyny do płukania jamy ustnej, pasty do zębów), wnosząc zastrzeżenia do 9 partii towarów, z uwagi na niewidocznienie (w jakiegokolwiek formie) informacji o cenie i cenie jednostkowej. W trakcie kontroli pracownik apteki niezwłocznie uzupełnił brakujące ceny i ceny jednostkowe. W dniu 22 lipca 2022 r. na adres do doręczeń kontrolowanego przesłano upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Podpisanie protokołu bez uwag przez pracownika apteki uczestniczącego w czynnościach kontrolnych nastąpiło w dniu 25 lipca 2022 r. (PU.8361.408.2022). Zgodnie z notatką służbową z dnia 26 lipca 2022 r, sporządzoną i podpisaną przez dwóch inspektorów reprezentujący Łódzkiego WIIH, w dniu zakończenia kontroli tj. 25 lipca 2022 r. kierownik apteki była obecna, ale nie brała czynnego udziału w zakończeniu kontroli. Dopiero po zakończeniu czynności stwierdziła, że apteka posiada cennik wyrobów i wyjęta z szuflady w części dostępnej jedynie dla personelu wielokartkowy plik spięty w skoroszyt i oznajmiła że cennik jest dostępny dla konsumenta i znajduje się w posiadaniu pracownika apteki. Inspektorzy wyjaśnili, że cennik musi być wywieszony lub wyłożony w miejscu widocznym i dostępnym dla konsumentów, a nie w posiadaniu pracowników apteki.

Tym samym ww. zarzuty strony w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej.

Prezes UOKiK nie może zgodzić się z twierdzeniem strony, że organ pierwszej instancji naruszył prawo materialne, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. § 8 ust. 1 i 2 w zw. § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, ponieważ jak bezspornie stwierdzono to w trakcie kontroli przy 9 partiach produktów, spośród 80 ocenionych, nie uwidoczniono cen oraz cen jednostkowych. Należy zauważyć, że kontrolowane kosmetyki znajdowały się w trzech przeszklonych witrynach w części apteki dostępnej dla konsumentów. W dwóch witrynach kosmetyki były oznaczone cenami i cenami jednostkowymi natomiast w jednej brakowało cen i cen jednostkowych, co zresztą jak wynika z protokołu kontroli PU.8361.408.2022 zostało niezwłocznie uzupełnione przez pracownika apteki w pierwszym dniu kontroli. Należy przypomnieć, że zgodnie z § 8 ust. 1 w cenniku uwidacznia się ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej umieszczonych w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów. Zakwestionowane produkty znajdowały się w miejscu widocznym dla konsumentów tj. w szklanej witrynie w części apteki dla nich dostępnej i w związku z tym powinny posiadać uwidocznione ceny oraz ceny jednostkowe. Ponadto według § 8 ust. 2 cennik wywiesza się, wyklada lub udostępnia w inny sposób w miejscu sprzedaży towarów. Tym samym samo posiadanie cennika, który pozostaje w dyspozycji farmaceuty i w razie potrzeby

udostępnia go klientom, nie czyni zadość obowiązującym przepisom w sprawie uwidaczniania cen.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwe zastosowanie, organ drugiej instancji wskazuje, że jest bezprzedmiotowy.

Podkreślić należy, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacje dotyczące cen oraz cen jednostkowych są bardzo istotne i służą właściwemu poinformowaniu nabywcy, a także stwarzają identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach dotyczą wszelkich towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej, zaś niedopełnienie obowiązku informacyjnego skutkuje karą administracyjną wymierzaną na podstawie art. 6 ww. ustawy.

Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw w zakresie uwidoczniania cen towarów i usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów i świadczenia usług.

Należy zauważyć, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. informowania o cenach oferowanych towarów i usług. Przedsiębiorcy powinni dążyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Odnotować należy również, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstraszcająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27). Skuteczność kary przejawia się możliwością jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna i właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary (produkty, wyroby) lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej

uciażliwa. Wszystkie te cele kary powinny być uwzględniane łącznie, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

W dalszej kolejności Prezes UOKiK stwierdza, że nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189f kpa, tzn. odstąpienia od wymierzenia kary. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. W przedmiotowej sprawie strona bez wątpienia dopuściła się poważnego naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, albowiem niezgodności z przepisami (brak cen i cen jednostkowych) stwierdzono w przypadku 11% towarów objętych kontrolą. Powyższe wskazuje, że w żaden sposób wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Tym samym, część pierwsza przesłanki pierwszej nie została spełniona. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości a zatem zaprzestała naruszania prawa. Aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwie elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona zaprzestała jego naruszenia. W tym przypadku wystąpiła tylko druga z nich. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka druga zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Należy mieć na względzie fakt, że strona nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach (w związku z § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen), w konsekwencji czego za popełniony delikt administracyjny słusznie nałożono na nią sankcję o charakterze pieniężnym.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do zmiany decyzji na korzyść strony, czy uchylenia zaskarżonej decyzji lub też do odstąpienia od zastosowania sankcji.

Reasumując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - ponad 100 000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
- 2) Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a